

Budapest, 1969. július 17.

Dr. Tayyib Gökbilgin urnak,
egyetemi tanár

I S T A M B U L

Igen tisztelt Professzor Ur!

Végtelen sajnálattal értesültem arról, hogy sajnos részben elháríthatatlan, jelentős részben azonban Intézetünket terhelő mulasztásból, nem állott módomban, hogy Önt Magyarországon üdvözljem s viszonylag rövid időt tölthessen hazánkban és itt érintkezésbe kerülhessen tudományos és kulturális életünkkel.

Sajnos a nyári szabadságoknak és Intézetünk dolgozói túlterheltségének tudható be, hogy - ismételnem kell menthetetlenül - nem gondoltak bécsi konzulátusunk értesítésére. Ezért fordulhatott elő, hogy Ön nem kapta meg haladéktalanul a kért magyar vizumot. Egyébként mindent megtettünk, hogy Önt Maros utcai vendégházunkban méltóan fogadjuk.

Nem győzzük eléggé hangsúlyozni, mennyire sajnáljuk, hogy külföldi utazásának ezt az alkalmát nem használhatta fel országunk meglátogatására. Mint múlt évi törökországi tartózkodásom alatt is hangsúlyoztam, mindig tárt kapukkal várjuk Önt. Engedje meg, hogy amikor elnézését kérem, egyben megújítsam meghívásunkat. Jöjjön bármikor, az Önnek legmegfelelőbb időben, hetekre. Természetesen ittartózkodásának minden költségét viseljük és készek vagyunk ideutazásának költségeit is fedezni.

Nagyon sajnálnám, ha a kellemetlenség, amit Önnek okoztunk, bármiben is befolyásolná régi barátságunkat.

Fogadja nagyrabecsülésem kifejezését

Rosta Endre

/Rosta Endre/